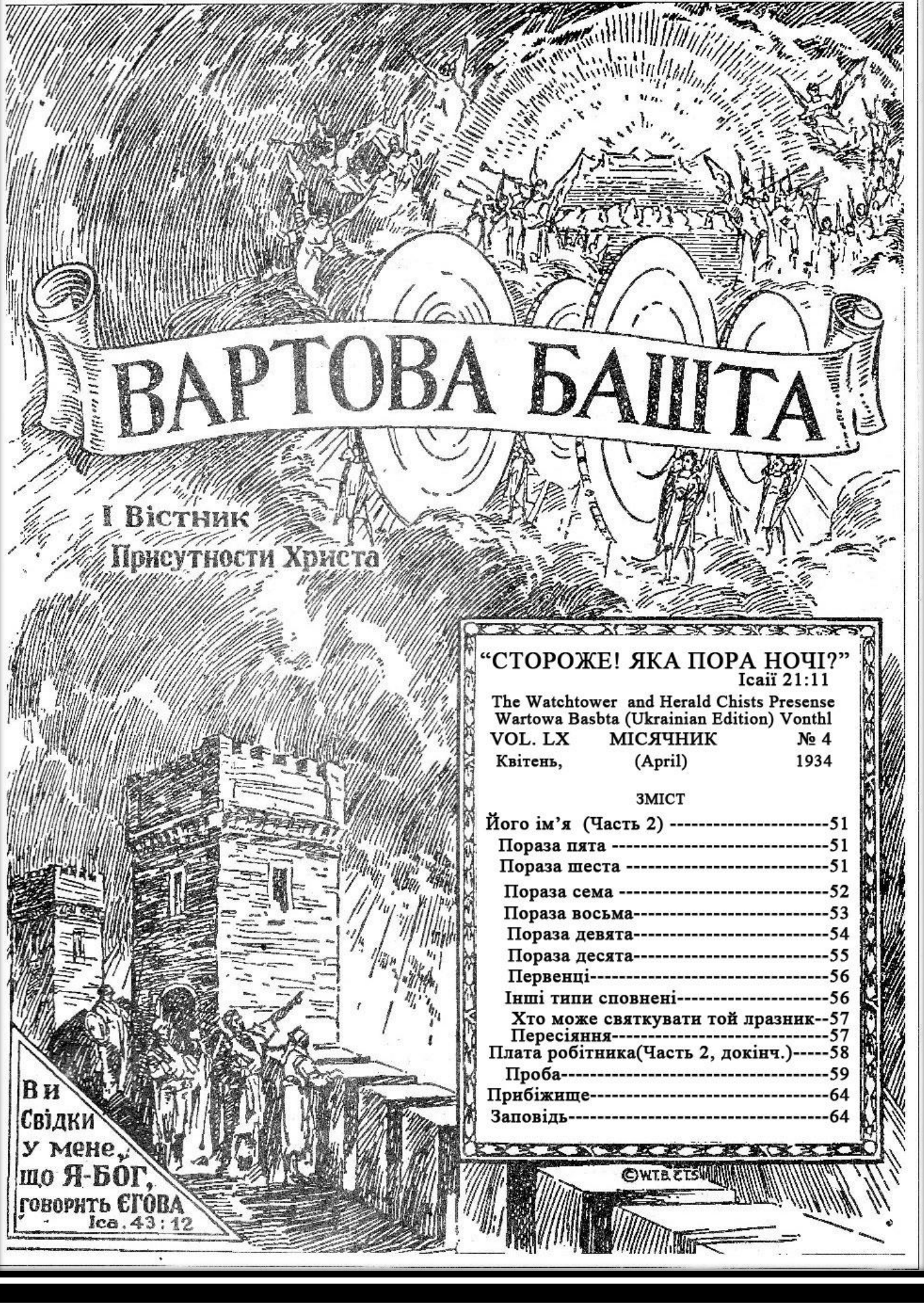

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

“СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?”

Ісаїї 21:11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Basbta (Ukrainian Edition) Vonthl

VOL. LX МІСЯЧНИК № 4

Квітень, (April) 1934

ЗМІСТ

Його ім'я (Часть 2)	51
Пораза пята	51
Пораза шеста	51
Пораза сема	52
Пораза восьма	53
Пораза девята	54
Пораза десята	55
Первенці	56
Інші типи сповнені	56
Хто може святкувати той лразник	57
Пересіяння	57
Плата робітника (Часть 2, докінч.)	58
Проба	59
Прибіжище	64
Заповідь	64

Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
говорить ЄГОВА
Іса. 43:12

© WTB & TSN

Published Monthly By
WATCH TOWEK BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS
J. F. RUTHERFORD President W. E. VAN AMBERCH Secretary

“Діти твої навчатиме сам Господь, і великий мир і гаразд буде
проміж синами твоїми. – Ісаї 54:13

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі, Датель життя для усіх сотворіннь; що Льогос був початком Його творива й активним слугою в творенні всіх річей; що той Льогос тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений у всяку силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Чиновником замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ создав землю для чоловіка, сотворив совершенного чоловіка для землі і поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамовою гріха всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоби набути викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до Божественної природи й вивисив Його понад усякі творива й понад усі імена і одягнув Його у всяку силу і владу

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сион, і що Ісус Христос є Головою її і правильним царем світа; що помазані й вірні послідователі Ісуса Христа – се діти Сиону, члени Єгової організації і Його свідки, котрих задача й привилей є свідкувати про найвищість Єгови, голосити про Його заміри взглядом людства, про які навчає Біблія, й нести овочі царства всім, що бажають слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі влади, котрий скинув Сатану з неба й зачав устанавляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови від владою Христа, котре то царство вже тепер зачалось; що незадовго Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послухні справедливим законам, будуть привернені і будуть жити вічно на землі.

(Продовження з сторони 64)

дичей дітей або кого іншого перешкоджати цілковитій посвяті Богу Єгові. Ніхто не може мати часті в оправданні ім'я Єгови, хіба що та одиниця любить Єгову; і лише ті, що оправдують ім'я Єгови, будуть жити. Послідователі Христа мусять любити своїх братів. Але як? Так як себе самого, Ісус відповідає. Се значить ділати справедливо зі своїми братами, робити їм добро так як би ти бажав, щоб інші чинили тобі. Ось так Ісус пояснив ту другу заповідь: “Оце ж, усе, що бажаєте, щоб робили вам люди, так і ви робіть їм; се бо єсть закон і пророки”. (Маттея 7:12) Люди часто допускають, що самолюбство або любов себе, стоїть в дорозі до повної посвяти й служби Єгові. Сього не можна дозволити стільки, оскільки не можна дозволити, щоби любов

МІСІЯ (ЖУРНАЛА)

СЕЙ журнал виходить в тій цілі, щоби помочі людям пізнати Бога Єгову і Його заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для помочі свідків Єгови. Він уможливує систематичне студювання Біблії для всіх своїх читачів і старається о іншу літературу, яко поміч в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідання через радіо й для інших знарядів публичного навчання з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії, яко авторитету своєї науки. Він цілковито вільний й відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито і безвиїмково стоїть на стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Його любого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує до уважного і критичного розслідування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечности, ані його сторінки не отворені для персональних справ.

Річна передплата

Річна передплата в Злучених Державах виносить \$ 1,00, в Канаді й в інших краях \$ 1.50; в Великій Британії, Австралії і в Полудневій Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба висилати через поштовий переказ, експрес ордер, або банківий переказ. В Канаді, Англії, Полудневій Африці і Австралії, передплату треба висилати до відділу в тім краю. З інших країв можна висилати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштовий переказ.

Заграниці Бюро

British 34 Craven Terrace. London. V, 2. Encland
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian 7 Beresford Bond. Strathfield, N. S. W., Australia
South African Boston House. Cape Town, South Africa

Просимо в кождім случаю адресувати на ім'я Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть передплатити сей журнал, а щиро бажають його читати, висилаємо даром, если о се попросять. Ми радісно бажаємо помочі таким потребуючим, але після поштової регули, вони мусять прислати письмнену аплікацію кожного року.

Увага для передплатників: Посвідку за отриману передплату, чи то нову чи то відновлену, ми не висилаємо, хіба що о се попроситься. Змінення адреси для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням передплати ми висилаємо карточку-повідомлення в журналі.

Yearly subscription price. \$1.00: Canada and foreign. \$1.50.

Entered as second-class matter July 9. 1924. at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3. 1879.

до якогось сотворіння перешкодила в службі Єгови. Правдивий ученик Ісуса Христа мусить взяти той самий напрям, який Ісус узяв, коли Він був чоловіком; т. є., неограничене посвячення Богу Єгові. “Хто бо хоче спасти душу свою, той погубить її; хто ж погубить душу свою ради мене, знайде її. Що бо за користь чоловікові, хоч би світ увесь здобув, а душу свою занастив? Або що дасть чоловік у заміну за душу свою?” (Маттея 16:25,26) “Хто любить душу свою, погубить її; а хто ненавидить душу свою в світі сьому, на вічне життя збереже її”. (Йоана 12:25) Сі тексти показують, що не можна додати слів до кваліфікації слова, коли воно відноситься до Єгови.

(Продовження в слідуючій номері)

ВАРТОВА БАШТА

І ВІСТНИК ПРИСУТНОСТІ ХРИСТА

VOL. LIX

Квітень, 1934

№ 4

ЙОГО ІМ'Я

(Переложено з англійської “Вартової Башти” з 15-го марта, 1934 року)

“Господи, ім'я твоє вічне; Господи, пам'ять твоя з роду в рід”. – Псалма 135:13

(Продовження з минушої Башти)

ЧАСТЬ 2

ПОРАЗА ПЯТА

ФАРАОН дальше був упертим і лицеміром, і Мойсей остеріг його, що рука Єгови вдарить на всю його скотину в Єгипті. “Се рука Господня вдарить на твою скотину в полях, на коні, на осли, на верблюди, на воли і на вівці повітрям тяжким вельми”. (2 Мойсея 9:3) Господь особливо заявив, що ся поразка не зробить вражіння на ізраїльтянів, і тоді Бог назначив час для приходу цієї поразки на Єгипет кажучи; “Завтра вчинить Господь сю річ в країні. І вчинив Господь сю річ назавтра вранці, і поліг увесь єгипетський скот; між скотом же в синів ізраїлевих не пало ні одно. І послав фараон, аж ось між усім скотом у синів ізраїлевих не пало ні одно. Та запекле було серце в фараона, і не одпустив людей”. (2 Мойсея 9:4–7) Перед тим, нім поразки прийшли на єгиптянів, Мойсей заявив перед фараоном, що Єгова пошле на ізраїльтянів пошесті если вони не принесуть жертви Господеві. (2 Мойсея 5:3) Тому, що Мойсей і Арон були вірні в доручуванню свідцтва, Бог схоронив ізраїльтянів від тої пошести. “Послушенство—лучше чим жертва”. Господь схоронив ізраїльтянів від тих пораз, що тепер впали на єгиптянів.

14 Поразка страшного поміру впала на всі звір'ята єгиптян. Робучі звір'ята єгиптян, як коні, осли, верблюди, воли й тим подібно, представляли живе багатство єгиптян для провадження торгівлі й війни, і всякий такий живий скот і знаряд був ужитий єгиптянами для їх самолюбних цілей проти царства Бога Єгови. Поразка “поміру” або пошести на скот Єгипту була дальшим повідомленням і острогою для єгиптянів, що було прообразом на вість правди, яка мала бути проголошена силою й властю Бога Єгови, Великим Мойсейом, Ісусом Христом, у котрій то праці вірний останок мав мати участь; і котра то вість указувала, що “робучі звір'я” сього світа, включаючи всі восні й економічні організації, людські винаходи, і ріжного рода пляни для національного відродження, і такі річи як “святий рік”, всі є ошущвом і не походять від Бога Єгови, і не є наслідком того, що Христос “приготовляє дорогу Єгови”; але що всі ці річи походять від Диявола і не зможуть принести ніякої пільги людям, і що всі мусять умерти. Сю вість свідки

Єгови зачали виразно голосити по приході Господа до храму, і котра то вість є зазначена в Оправданню, книжці другій, сторона 165 і в наступаючих сторонах (англійське видання). Слово Боже заявляє, що на організацію Сатани мали прийти великі поразки, і всі його знаряди, представлені через скот, мусять згинуті. Ся вість правди, що їх робучі звір'я, їх знаряди й інші средства для провадження їх торгівлі й ріжні пляни ошущва мусять згинуті, була великою поразою для “християнства” й вельми занепокоїло Сатану й його видиму організацію.

15 Слово Боже заявляє, що “ані одна скотина не згинула в Ізраїлі”, що представляло, що средства діяльностей або “робучі звір'я”, уживані вірним останком, були цілковито посвячені Господеві і за се Господь схоронив їх. Вони відлучилися від світа й від їх жертви Богу. (Гляди 2 Мойсея 10:26; Захарії 14:20; *Приготовлення*, сторона 335, англійського видання) Та вість, проголошуючи, що пімста прийде на організацію Сатани задля його опозиції до Бога, тепер доручується свідками Єгови і дальше разить організацію ворога.

ПОРАЗА ШЕСТА

16 Шеста поразка складалась з “Єгипетських боляків”. Ті єгипетські горнила, вапнярні і цегельні становили часть його економічного, й торговельного промислу, і через се представляли річи приналежні до торговельного промислу видимої части світа, котрий становить організацію Сатани. (Ісаї 33:12) Тоді Єгова приказав Мойсейові й Аронові взяти сажі з тих горнил і щоби Мойсей посипав нею перед фараоном. “І рече Господь Мойсейові й Аронові: Понабирайте ви повні жмені сажі з печі, і нехай нею сипне проти неба Мойсей перед віччу фараона й дворян його. І постане вона по всій землі Єгипетській порохом і понаривас на людях і на скотині чираки, що від гною прорвуться по всій землі Єгипетській”. (2 Мойсея 9:8,9) Наслідок сього був, що повстали чираки з боляками. Після перекладу Роттердама, сі струпи були “пекучі рани, виринаючі з прищів”. Ось така поразка впала на людей й скот по цілім Єгипті.

17 Ся шеста поразка дальше представляла вість Христа й Його вірного останка, Його представителів на землі, котра то вість голоситься силою й

владі Бога Єгови. Ключ щодо значіння цієї поразки знаходиться в Одкритті 16:2,11. Це показує, що ця поразка дотикне всіх тих, що є членами організації Сатани на землі як провідників так і прихильників цієї злої організації. За посередництвом гляди *Світло II*, сторона 20 і наступаючі сторони, англійське видання.

18 Фараон прийшов був до заключення, що зі всім його знарядом і силою до володіння він зможе опрокинути Єгову без жадної перешкоди. Так і Сатана й його земні представителі прийшли до заключення, що вони можуть злучитися разом і злучити народи і люди землі в конфедерацію або лігу і сим чином опрокинути Бога Єгову через установлення їх власної організації й так володіти й контролювати світом безперестанно. (Псалма 8:9–13) Але всі такі пляни світських організацій упадуть. Єгова велить вірному останку на землі, своїм свідкам, голосити в очах Диявола й всіх його агентів у світі, що становлять сучасний Єгипет, що Ліга Народів, Світовий Суд, мирові угоди, розоружні конференції, “святий рік”, пляни добробуту, і всі подібні задуми, не походять від Бога, але від Диявола, і що всі такі заговорники й прихильники є нечисті й гидотою в очах Бога, як се і Озія був нечистий і став прокажений за його блудні діла перед Єговою. (2 Паралипоменон 22:13–23) Проголошення цієї вістки правди зачинаючи з “виллятим першої чаші”, як про це описується в Одкритті, продовжується далі для світа; і таке проголошення правди по всіх краях “християнства” за посередництвом радя, книжок, журналів, і свідцтвом живого слова, були великою поразою для сучасних єгиптян. Старинні єгиптяни зневажали Боже ім’я із причини терпіння ран і болів, так і сучасні єгиптяни, земні агенти Сатани, зневажають і проклинають.

19 Ця поразка гнилих боляків покарала чарівників як і інших єгиптян. “І не змогли чарівники стати перед Мойсейом через чиряки; обкинуло бо чиряками чарівників і всіх єгиптян”. (2 Мойсея 9:11) Сі чарівники це могли встояти перед Мойсейом і впертися йому; так і сучасні чарівники, “Ягнній та Ямврій”, задля свого зіпсуття стараються впертися вістці Божій через Христа, але вони не можуть цього зробити успішно, і їх конепь видно і їх упадок буде явний перед усіма людьми, що доживуть цього. (2 Тимотея 3:8) Духовенство і “чоловік гріха” і всі сучасні “диво” творці, і творителі “святого року” сучасного Єгипту, тепер чухають сверблячку й мучаться, і сим п’януть себе й ридають з болю, противляться й гніваються проти вістки правди, ясно представленій їм, і так вони стали винуватими за “переступ, що робить спустошення”. (Даніїла 8:13) Свідки Єгови мають Божественну владу проповідувати вість правди, котра так разить противників Всевишнього. Та замість, щоби ці противники звернули увагу свою на сю вість, то вони затверджують свої серця проти Господа, і далі поразки приходять на них.

ПОРАЗА СЕМА

20 Сема поразка складалась з ранняго граду якого ніколи перед тим не знали. “Сім” символічно представляє Божественну цілість, а град представляє тверду правду, що ріже, ранить і вбиває. Всі поразки позатипічно, мають до чинення з проголошенням Божої вістки правди, і се проголошення правди або роботи свідків Єгови не закінчиться на землі аж вони проголосять всі остороги Єгови про пімсту й оправдання; і се вони мусять зробити перед Армагедоном. Єгова міг був цілковито погубити Єгипет, коли Фараон перший раз відмовився увільнити ізраїльтян, але вподобалося Богу давати далі свідцтва фараонові й його царській родині. Так Єгова міг поразити земну організацію Сатани коли Христос прийшов до храму, але вподобалося Йому дозволити Сатані йти далі і остатися на час, щоби більше свідцтва дати, і щоби сила Єгови більше об’явилася, і щоби ніхто в світі не міг сказати, що присуди Єгови захопили його несподівано. До тепер шість пораз вдарили Єгипет, і вони послужили лише затвердити серце фараона. Ціль цих пораз на Єгипет була поставити ясно перед єгиптян ім’я й зверхність Єгови. Замість знищити фараона і його організацію з першу, то Бог сказав: “Сего бо разу нашлю всі муки (решта пораз) мої на серце твоє, і дворян твоїх, і людей твоїх, щоб ти знав, що нема нікого як я на всій землі. Нині бо простягну б тільки руку мою, щоб ударити й тебе й люде твої повітрям, так і зник би еси з землі. Та тільки про те щадив тебе, щоб на тобі показати потугу мою, і щоб ім’я моє проповідано по всій землі”. (2 Мойсея 9:14–16) Останні поразки, що мали впасти на Єгипет і котрі впали, були далішим повідомленням і осторогою земній організації Сатани. Се повідомлення остороги в сім новочаснім часі мусить бути дане і проголошене свідками Єгови як членами Його організації храму.

21 Велика буря або сипання градом разом з огнем блискавиць знищила збіжжя і людей і звіря Єгипту. Єгова остерегав фараона, але на сю осторогу він не зважав; і тепер Він післав на єгиптян сему поразу. “І простяг Мойсей жезло своє до неба, і дав Господь громи та град, і пішов огонь по землі, і дощував Господь градом по всій землі єгипецькій. І вдарив град, і запалав огонь із градом; град же був тяжко великий, що й не було такого в Єгипті з того часу, як постали люди в йому. І побило градом по всій землі єгипецькій усе, що було в полі, й людину й скотину, й всяку траву в полі побило градом, і всі дерева на полях потрощив град”. (2 Мойсея 9:23–25) Та велика поразка граду прийшла на Єгипет навесні, що показано словами тридцять першого вершика: “А лен і ячмінь побиті, бо ячмінь колосився, а лен зав’язувався”. “Побив виноград і фігове дерево, і поломив деревину в країні їх”. (Псалма 105:33) Позатипічно, ця поразка зачала приходити на земну організацію Сатани в серпні в 1928 році. В той час Єгова велів своїм людям на землі, котрим Він припоручив свідцтво Ісуса Христа,

голосити Його вість проти Сатани й його організації. Тоді зачалось голошення цієї особлившої вістки по всій землі, котра то вість була названа “ЗАЯВЛЕННЯ ПРОТИ САТАНИ І ЗА ЄГОВОЮ”. Таке було перше публичне заявлення людей Єгови на зібранні в Детройт, Мічиган. Се було тоді, що блискавиця вийшла з храму й останок перший раз побачив ясне видіння великого визову між Сатаною а Єговою. (Гляди *Вартову Башту*, 15 вересня, 1928; *Світло*, Книжка 1, сторона 221, англійське видання) Головно від того часу Бог безперестанно сипав на “християнство” великими кавалками сильної й важкої правди, подібній котрій не було в історії світа, і се тому, що прийшов час на “побільшення знання”, і на проголошення, що вже прийшов кінець організації Сатани. (Даниїла 12:4; Одкриття 11:17) Се день Бога Єгови, день Його пімсти й оправдання, отже Його вість пімсти мусить бути проголошена. Та велика злива граду дальше псувала самооправдання “християнства” (представленого через лен в Єгипті, котрий був знищений) і духовий обрік “християнства” (перші овочі були представлені через ячмінь знищений в Єгипті) і його само-свідому солодкість (представлену через фігові дерева й їх овочі, що були знищені в Єгипті). Лож Сатани, котра знайшла місце прибіжища в “християнстві”, зачалась тоді вимітати, і тепер вимітається, повинню правди. (Ісаї 28:2–17) Отже Єгова велить своїм свідкам на землі нести Його вість правди по цілм світі сучасного Єгипту, звертаючи увагу на свою найвисшу силу, і що ся сила буде цілковито об’явлена в Армагедоні.

22 У фараоновім царстві в Єгипті були одиниці, що слухали й зважали на дану острогу Мойсейом про надходячу буру; під час, коли інші не зважали й потерпіли наслідки сього. “Хто злякався слова Господнього з між дворян фараонових, той звелів своїм рабам втікати з усією скотиною до домівок своїх. А хто не нахилив серця свого до слова Господнього, той покинув свої раби й скотину на полях”. (2 Мойсея 9:20,21) Так і тепер декотрі одиниці що зі світа слухають слово остроги дане властю й силою Господньою, до котрої то роботи Він уживав своїх свідків, і декотрі з них тепер шукають прибіжища, а інші знов не зважають і насміхаються з вістки. Велика буря прийшла на весь Єгипет окрім на Гозен; так і тепер ся велика буря приходить на весь світ окрім на Божий вибраний нарід. “Тільки в Гозен землі, де були сини ізраїлеві, не було граду”. (2 Мойсея 9:26) Для Божих вибраних людей тепер на землі правда, разом із блискавицями світла, приносить велику радість в серця всіх таких; отже нема пораз ані граду для них. Вони перебувають в тайнім пробутку й охороннім місці Всевишнього і радуються благословенствами, які Господь дає їм, так як се Він давно обіцяв: “Тоді народ мій житиме в пробутку мира і в осадах безпечних та в спокійних займищах щасливих. Бити-ме град на ліс, город же утоне в долині”. (Ісаї 32: 18,19) Але бідна стара “Янній та Ямврій” товпа переходить дуже страш-

ний час. Град і блискавиці засліплюють їх, ранять, разять і мучать їх, і вони дальше затверджують їх серця. Та ще більше свідоцтва треба.

ПОРАЗА ВОСЬМА

22 Если би фараон був піддався вимогам Господа, які були поставлені йому через Мойсея й позволив ізраїльтянам вийти й поклонятися Єгові, то сим фараон був би публично признав, що він помилявся; але його гордість не позволяла йому так зробити. Так і тепер, если би земні агенти Сатани звернули свою увагу на вість Єгови доручену Його свідками, то сим вони були б признали, що вірні свідки розказують правду; і се було б публичним признанням зі сторони Сатани і його земних агентів в “християнстві”, що Диявол і вся його організація – цілковито помиляється. Здається однак, що декотрі одиниці в організації Сатани радо піддалися б в битві, тому що правда є завеликою поразою для них. Однак Сатана сильно звязав “християнство” і його організацію й всі члени її дальше затверджують себе проти Божих замірів.

24 Восьма пораз складалась з великого роя сарани; але, як повисше сказано, позатипічне сповнення пораз здається не йде одна за другою в згаданім порядку. Ключ до вирозуміння цієї пораз знаходиться в Одкритті 9:1–12 відносно сарани, яка прийшла на світ, пояснення котрої знаходиться в *Світлі*, Книжці 1, сторона 136–155, *англійського видання*. Та сарана прийшла зі сходу, з тієї самої сторони, що прийшли “царі зі сходу”. Се дає ключ до вирозуміння що становить позатипічну поразу. “І простяг Мойсей жезло своє над єгипецькою землею, Господь же наводив од схід сонця вітра на землю весь той день і всю ніч, а як обутріло, східний вітер нагнав сарану. І напала сарана на всю землю єгипецьку, і посіла вона по всіх займищах єгипецьких, тьма тьмою. Доти не було такої сарани, і потім не буде такої”. (2 Мойсея 10:13,14) “Сказав, і прийшла сарана і гусениця, тьма тьмою. І пожерли все, що було зелене в країні їх, і плоди на полі їх пожерли”. – Псалма 105:34,35

25 В минувших кількох роках постійний напад свідоцтва проти “християнства” приніс велику поразу на видиму організацію Сатани. Між тими випущеними стрілами можна почислити вість, яка знаходиться в книжечках, *Кріза*, *Утеча до Царства*, і *Розділення Людей*. Перший такий зорганізований гуртовий напад цієї сарани був виконаний на суспільність в Бергенфільд, Н. Дж., 22 травня, 1932 року, і від того часу ся робота свідків Єгови чим раз побільшалась і поступала вперед, із Господньої ласки. Хотят є деякі знаки, що агенти Сатани неначе хотіли б піддатися (2 Мойсея 7:11), то однак покаяння сих слуг Сатани не походить із щирого серця, але з гіпокризії. Свідки Єгови мусять дальше нести повідомлення й острогу після Його приказу, щоби всі могли пізнати, що Єгова–Бог, а особливо, щоби люди доброї волі могли дістати нагоду стати по стороні Єгови. Як пораз сарани прийшла на Єгипет, так і

позатипічна поразка не лише розпочалась, але далше пробуває на сучаснім Єгипті по всіх краях “християнства”.

ПОРАЗА ДЕВЯТА

26 Девята поразка на Єгипет складалась з густої темряви над всією землею Єгипту окрім тієї частини де замешкували ізраїльтяни, і там ізраїльтяни мали світло в їх помешканнях. Звичайно буває, що густа темрява вдаряє страхом в серця тих, що не мають віри в Бога; і позаяк фараон посідав запекле серце, і не мав віри, він настрахався і бажав збутися ізраїльтян, коли ся поразка прийшла на нього й його людей. “І рече Господь Мойсейові: Простягни руку твою до неба, і нехай постане темрява над єгипетською землею така, щоб ходили помацки. І простяг Мойсей руку свою до неба, і стояла густа темрява по всій землі єгипетській три дні. І не бачило одно одного, і не встав ніхто з місця свого три дні, у всіх же синів ізраїлевих був світ по їх осадах. І кликне фараон Мойсея та Арона, та й каже: Йдіте служити Господеві, тільки отарі та череди покиньте. Малеча ж ваша теж нехай йде з вами”. – 2 Мойсея 10:21–24

27 Завважмо, що викликаючи декотрі попередні поразки Мойсей протягнув свою палицю на землю Єгипту, але викликаючи девяту поразку, “він простягнув руку свою до неба”; що символічно говорить, що ся вість повідомлення й остороги дана Божественним приказом належить до небесних річей, що є цілковитою темрявою для тих, з котрих складається видима частина організації Сатани, а головню для релігійного або так званого “духового” елементу організації Сатани. В 1919 році Ліга Народів була установа мена місто Божого царства, і котру то лігу духовенство, формуючи духову частину видимої організації Сатани, витало як “політичний вираз Божого царства на землі”. Сим вони відкрили факт, що вони не мають властивого поняття про царство Боже. В 1925 році свідки Єгови заявили публічно в самім серці звірської влади Сатани, в котрій то декларації показано, що Ліга Народів се дитина Диявола й є цілковитим противництвом Божому царству. Та декларація, котра мала свій почин в Лондоні, Англії, була особлившою осторогою зверненою до ВОЛОДАРІВ СВІТА і робила натиск на факт, що Сатана установив через своїх земних представителів огидну річ, т. є., Лігу Народів, котра робить опустошення, тому що се була гіпокритична заміна за царство Боже. Та замість звернути увагу на сю осторогу, то володарі “християнства” далше ругалися з вістки, затверджували їх серця й противилися Богу. “Те беззаконня, що робить опустошення” датується від того часу, тому що в той час їм дано виразне повідомлення й осторогу, що Ліга Народів–се противництво царства і велика гидота в очах Бога; і від того часу велика темрява осілась на “християнстві”. (Гляди *Світло*, книжка 1, сторона 137, англійське видання) Хотяй йому дано повну нагоду пізнати правду і показати їх тотожність по стороні царства, то провідники “хри-

стіянства” відмовилися звернути свою увагу: “Не знають нічого, не розуміють нічого; у темі блукать вони: всі основи землі хитаються”. (Псальма 82:5) Се головню зазначило час, про котрий згадує пророк Ісаїя, а іменно: “Ось бо, – темрява вкриватиме землю, поморок–народи; а над тобою засияє Господь, і слава Його явиться над тобою”. (Ісаї 60:2) Від того часу всім противникам, що противилися замірам Бога Єгови, а головню “чоловіку гріха” кляси (Янніові та Ямвріюві), стали “оморочені мислями” задля запеклости їх сердець. (Ефесян 4:18) Вони отримали повідомлення й осторогу, що вони противляться Богу й Його царству, і вони відмовилися слухати вістки остороги, і про таких пророцтво Боже говорить: “Стіл їх нехай буде сіттю перед ними, і що на благо людям, нехай на петлю їм обернеться. Нехай в очах їм почорніє, щоб не бачили світа, і литки їх нехай їм завсіди трясуться”. – Псальма 69:22,23

28 Єгова каже: “Я роблю й світло й темряву”. (Ісаї 45:7) “За ворогами його поженеться темрява”, т. є., за тими, що противляться замірам Єгови. (Наума 1:8) Се був Єгова, що спричинив темряву в землі єгипетській; так і тепер по приказу Його прийшла темрява на світ Сатани. (Езекиїля 32:8; Приповісті 4:19; Ісаї 8:22; Софонії 1:15) “А пятий ангел вилив чашу свою на престол звіра, і стало царство його темне. І кусали язики свої від болю; і хулили Бога небесного задля болещів своїх, і задля боляків своїх, а не покаюлись від діл своїх”. (Одкриття 16: 10,11) Сьогодні жадна частина “християнства” не посідає жадного світла про царство Боже. Змагання римокатолицької гієрархії зробити 1933 рік “святим роком” не принесло жадного світла “християнстві”, а навіть ще більшу темряву. Єгова відтягнув усяке світло від світа. Гіпокритичний крик духовенства в теперішнім русі “назад до церков” не приносить жадного світла помочи, але лише темряву та розчарування. Тепер більше чим коли політичний й торговельний елемент світа, котрий вповав і надіявся, що він отримає ласку через прислугу духовенства, прийшов до переконання, що Бог не благословить духовенства ані його плянів. Навіть тисячі з духовенства знаходяться без заняття тепер і не мають нагоди галасувати на людей, котрим то чином вони кормили себе до тепер. Три–денна темрява на Єгипті символічно представляла, що теперішня темрява в світі буде продовжатися аж до Армагедону, коли то ціла диявольська система повалиться в безодню вічно–триваючої темряви.

29 Вірні свідки Єгови тепер знаходяться в тайнім пробутку Всевишнього, де вони тішуться вічним світлом, що походить від слави Господньої й Його царя. Для володарів і прихильників сього лукавого світа під Сатаною, храм Божий се місце темряви, тому що ніхто з них не може заглянути до середини. У тім храмі Ісус Христос просвічує свого вірного останка і посилає їх як своїх свідків проголошувати з криші вість Божої пімсти й Його царства. (Маттея 10:26,27) Потім, як вірний останок отримав плату,

“нове їм’я”, вони зреклися всякого споріднення з “християнством”. (Захарії 11:9–17) Володарям вже доручено повідомлення остороги, і тепер останок, свідків Єгови будуть робити скільки зможуть для людей доброї волі, щоби вони почули вість і вибрали собі сторону. Під час, коли темрява вкриває світ, Єгова даліше посиляє своє світло на своїх вірних, даючи їм ще більше чудове видіння свого слова чим вони надіялись будучи на землі. Се піддає думку, що битва вже близько.

30 Фараон заявив, що він увільнить Ізраїля на тій підставі, що вони полишать в Єгипті всі річі вартісні в комерції. Так і володарі світа тепер роблять деякі уступки для тих, що служать Єгові, але на тій підставі, щоби свідки Єгови стали голоруч перед Господом, позбавляючи їх із всякого средства приносити “постійну жертву” Єгові. Божі вірні свідки не згодяться на ніякі такі услів’я, але вони будуть послухні Єгові а не чоловікові або Дияволу; і такий їх напрям гніває представителів Сатани і взиває на їх голову злобу й грозить знищенням. Се було представлено гнівом вираженням через фараона. “І каже йому фараон: Ійди геть собі від мене! Сховайся! Не побачиш уже лица мого; бо того дня, як побачиш лице моє, тобі й смерть”.

31 Фараон задумав у своїм серці вбивство, й грозив вбити Мойсея если він знов явиться перед ним. Спокійно й поважно Мойсей відповів лукавому фараонові: “Правду промовив єси: Вже не бачитиму лица твого”. (2 Мойсея 10:28,29) Се була останна осторога від Єгови доручена фараонові Мойсейом. Фараон зробив визов, а Мойсей, яко представитель Господа, прийняв його. Тепер була дорога чиста для останньої поразки. Се мусіла бути зворушаюча хвиля для Мойсея. Рівно ж се мусить бути великою радістю для Великого Мойсея тепер бачити, що прийшла година коли Він оправдає їм’я свого Отця.

ПОРАЗА ДЕСЯТА

32 З Писання видкося, що коли ще Мойсей був в присутности фараона, Бог промовив до нього і що Мойсей дав останну осторогу фараонові перед своїм відходом. “І рече Господь Мойсейові: Ше одну муку наведу на фараона, й на Єгипет, а потім одпустить він вас із відси. Як мусить одпустити вас, тоді гонитиме вас із відси прогоном”. (2 Мойсея 11:1) Мойсей відійшов від фараона, щоби вже ніколи не говорити ані не бачити фараона, хиба що сей останний запросить його, котру то просьбу він пізнійше зробив. Страх обняв фараона й його царський дім, і вони бажали позбутися свідків Божих. (2 Мойсея 12:31, 33) Як тепер здається, то дев’ять пораз позатипічно були виконані свідками Єгови по приказу Господньому, котра то вість правди даліше дається і є поразою для володарів світа й їх наймитів. Сі вісті повідомлення й остороги становлять велику поразу наче мара для урядового елемента видимої сатанської організації, котра рада б збутися “заразливих” Господних свідків. Се ясно показано через постійне гавкання римо-католицької гієрархії й іншого ду-

ховенства, й великих проповідників через радіо, і інших подібних їм, котрі домагаються, щоби заборонити післанцям уживати різних улекшень світа для проголошення правди. Свідки Єгови цілковито ненавиджені такими противниками, котрі стараються знайти якусь детальну вимівку, щоби знищити свідків Єгови. Се головню було показано через недавню діяльність римо-католицької гієрархії і їх часописей, і також в Плейнфільд, Н. Дж., коли то “сильна-рука-ескадри” появилася на сцені озброєна до зубів, коли то не було найменшої небезпеки для нікого, хиба бути зраненим ясним проголошенням правди. Та сильна-рука-ескадри безсумніву була там за старанням жорстоких католицьких священників, і до сього дня члени тієї сильної-руки-ескадри не можуть розуміти, чому вони не могли поповнити вбивство. Робота свідоцтва мусить ще даліше даватися людям, і приготування тепер робиться до остаточної поразки, яка має прийти на організацію Сатани в Армагедоні.

33 Єгова поперед сказав Мойсейові, що коли Його час прийде на визволення ізраїльтян, то вони “пійдуть не в порожні”, але що ізраїльтяни будуть позичати в єгиптянів: “І пограбуєте єгиптянів”. (2 Мойсея 3:21,22) Зараз по дев’ятій поразці Єгова промовив до Мойсея й сказав: “Промовляйте ж в уші людям, і нехай кожне визичить у сусіда свого, а молодиця в сусідки своєї клейноти срібні й клейноти золоті. Господь же дав людям своїм ласку в єгиптян; а Мойсей сам був чоловік великий вельми в єгипецькій землі в очу дворян фараонових і в очу людей”. (2 Мойсея 11:2,3) Випожичення річей від єгиптян не було в цілі само-окраси, а радше для служення Господеві ізраїльтянами. Се здається є на місці й властиво для свідків Єгови допоминатися й вживати всякі улекшення, котрими світські володарі тепер кермують, для поширення роботи свідоцтва о царстві. Се значить, що вони мають уживати ворогом — станції, суди, вироблення петицій й протесту законодавчих тіл, котре то право є запевнене основним законом сього краю, і через ужиття всіх інших средств, щоби звернути увагу людей на вість царства Єгови. Чинячи се, вони не просять позволення від організації Сатани, щоби вони могли щось виконати, але вони доручують повідомлення організації Сатани і домагаються, щоби сі світові організації перестали перешкаджати у виконанню Божих замірів. Випожичення річей від єгиптян включає також отримання грошей свідками Єгови за доручену літературу, і тоді вживати сі гроші для приготування й видання більше літератури. Ось так Господні люди обертають деякі річи диявольської орди на роботу й службу Господню. Се становить даліший доказ, що свідки Єгови не займаються торговельним підприємством, як гандлярством книжок, без взгляду, що можуть світські суди присудити або рішити, і без взгляду на се, що може духовенство й їх товпа казати.

34 Тоді приготування було зроблене на останню поразу, і в той самий час для охорони Божих людей.

Фараон і його урядова родина відкинули й понехтували повідомленням остороги девяти попередних пораз, і тому се було б безвартісним давати володарям Єгипту які-будь поучення про пасхальну охорону; і ніякої не було дано їм. Однак як здається, то Мойсей ясно остеріг фараона, що всі його первенці повмирають, і що в Ізраїлі навіть пес не гавкне, і що ся осторога була дана, ним Мойсей відійшов від присутності фараона. – 2 Мойсея 11:5–10.

35 Єгова сказав Мойсейові, що смерть первенців возьме місце в опівночі, що позатипічно значить в часі найбільшої темряви в світі. Ся чорна темрява тепер висить над світом, і мусить продовжатися аж до Армагедону. По приказу Єгови Мойсей приготував ізраїльтяннів, поучивши їх, щоб кождий господар на десятого Нісана взяв агня без скази і тримав його аж до чотирнадцятого дня того місяця, в котрім то дні, вечером, агнець мав бути заколений і його кровю покроплено двері кожного дому, і що всі повинні зайти до середини дому й остатися там протягом ночі, спечи цілого агня без ломання костей, і їсти його з оприсноками й гіркими зелями, і чинячи се, вони повинні бути готові до подорожування, і Бог сказав до них: “Се пасха Єгови”. “Пройду бо по землі єгипецькій, тієї ночі, та й повбиваю всякого первенця в землі єгипецькій, і людину й скотину, і над усяким богом єгипецьким сотворю суд, я Господь. І буде вам кров знаменнем по хатах, де будете. Бачивши кров, мину вас, і не буде в вас погібелі, як каратиму Єгипет”. (2 Мойсея. 12:12,13) “І побив всіх первороднів в Єгипті, первенців сили у Хамових шатрах”. (Псальма 78:51) “І повбивав всякий перворід в країні їх, первенців всієї сили їх”. (Псальма 105:36) “І сталось опівночі, що Господь побив усі первенці в єгипецькій землі, від первенця фараонового, що сидів на престолі своєму, та й до первенця невольника в темниці, і всі перваки в скотини”. – 2 Мойсея 12:29

ПЕРВЕНЦІ

36 Останна поразка на світ прийде в Армагедоні. Хто становить позатипічних первенців? “Первородний син, – се первенець сили його”; так заявляє Божий закон. (5 Мойсея 21:17) Позатипічний фараон, котрим є Диявол, має діти, й сі діти включають “кукіль” і духовенство. (Маттея 13:38; Йоана 8:44) Інші Писання відкривають ще більше таких дітей. (Дії ап. 13:8,10; 1 Йоана 3:8,10,12) Отже первенці Єгипту представляли всіх дітей Сатани, себто тих, що належать до його земної організації, котрі є “первенці сили його”, себто проводарі й головні особи в релігійних, політичних і торговельних галузях його видимої організації. Первенці кожної часті сатанської організації були знищені; що позатипічно значить і включає “чоловіка гріха”, “сина погібелі”, “сильну-руку-ескадри”, і тих, що прикладають своїх старань і сили, щоби виконати пляни Сатани, і також ту підробку Божого царства, Лігу Народів. Сьогодні Сатана провадить війну проти останка Єгови, “церкви первородних” і знищив би їх, якби сили Єгови не перешкаждали йому се виконати.

Одинокую охорону, яку сі вірні свідки мають, то се від Господа, і се вони мають задля їх послушенства до приказів Єгови дані їм через Більшого чим Мойсей, Ісуса Христа. – Дії ап. 3:23

37 Заколення агня й їдження його, попередило вбивання первенців Єгипту. Так і смерть “Христа, нашого агня”, і брання участі Його заслуг духово-народженими одиницями, попередило вбиття первенців Сатани в Армагедоні. Як первенці Ізраїля перейшли і були схоронені тієї призначеної ночі, так і вірний останок, котрі є первенцями Єгови, перейдуть і будуть охоронені в битві великого дня Всемогучого Бога. Вони переживуть Армагедон охоронною силою Єгови. “Велика громада” не переживе Армагедону, тому що вона не є з “церкви первенців” і не є представлена в сім типі або образці. Писання показують, що Божа обітниця є охоронити останок, а не велике множество. (Йоїля 2:32; Ісаїї 10:21–23) “Велика громада” є ‘назначена на смерть’. Писання показують, що кляса Йонадаба переживе Армагедон, але не задля сієї самої причини, що Господь схоронить останок первенців.

ІНШІ ТИПИ СПОВНЕНІ

38 Типічний або пасхальний агнець був узятий до дому на десятого Нісана, і се позатипічно значить прийняти “заколеного Агня” яко увінчаного царя Єгови в сей день Єгови від 1918 року, отже значить прийняти царство і повну відвічальність за інтереси царства. На десятого Нісана, 33 року, Ісус в’їхав до Єрусалиму й представив себе як царя жидам; і позатипічно се вказує, що прийняття Агня в дім по 1918 році значить далеко більше, чим прийняття Ісуса як жертву викупу або “агня, що бере на себе гріхи світа”. В сей день Єгови їсти агня включає не лише співучаствувати в Його заслугах, що очищує гріх, але також брати участь у виконуванні роботи, яку Ісус Христос був післаний виконувати на землі, а іменно, нести свідоцтво для імени Єгови на оправдання Його святого ім’я, отже також увійти в радість Господню, котра тепер становить силу останка. Дальше се значить, що в Його організації або між Його людьми не може бути нечистоти, яка повстає з сполучення або компромісу з диявольською організацією. Там не може бути “квасу фарисейського, чи то лицемірства”; що значить занедбати або відмовитися визнавати Господа перед людьми. (2 Мойсея 12:8,10, 15–17; Луки 12:1; 2 Коринтян 6:16–18) Свідки Єгови тепер мусять бути цілковито відлучені від організації Сатани.

39 Ізраїльтянам дано приказ бути готовим, боки їх підперезані, обув’є на ногах їх, палиці, в руках, що позатипічно значить, що свідки Єгови не з світа сього ані не належать до організації Сатани, ані під розказом його, але що вони підлягають “висшим властям”; що вони є в дорозі й незабаром мають лишити позатипічний Єгипет, бачучи, що ся лукава організація має вскорі бути знищена. (2 Мойсея 12:11) Ізраїльтяни мусіли перебувати в домах, під кровю аж до ранку; що позатипічно значить, що останок Єгови є захований в “тайнім пробутку Все-

вишнього”, під охороною Єгови й Його Оправдателя, і так будуть охоронені аж Його “гнів перейде”, і так з ласки Господа ввійдуть, і “зачинять двері за собою”. – 2 Мойсея 12:22; Псалма 91: 1; Ісаї 20:20,21

40 Пороги й одвірки ізраїльських домів були прилюдно покроплені кровю пасхального агня, і се позатипічно не лише значить прилюдне визнання крові Ісуса Христа як викупної ціни для людства о яку постарався Єгова, але для останка се також означає, що всі з тієї класи є Юдеями, т. є. ті, що прославляють Єгову й підлягають Єгові й підлягають розказам Оправдателя Єгови й первосвященника, Ісуса Христа, пророка більшого чим Мойсей; і далше, що день суду або пімсти Божої прийшов, котра то пімста вскорі буде виражена й вжита для знищення “первенців” Сатани в Армагедоні. Отже та кров, се було прилюдне заявлення як і свідоцтво о надходячим знищенню ворогів Єгови. Сю правду свідки Єгови, котрі є Його первенцями тепер на землі, мусять голосити, тому що се вираз Його пімсти. Се правда, що кров значить, що ті, що під нею, кажуть: “Я приймаю кров Ісуса Христа як мою викупну ціну”; але для останка се значить много більше. Та кров на одвірках, будучи кровю жертви, котра затверджувала новий завіт або нову угоду, вона вказувала, що первенці останка увійшли в нову угоду, найголовніша ціль котрої є, щоби вивести або виробити людей для Єгового ім’я і котрі будуть мати часть в оправданні Того святого ім’я. Всевишній обдарив останок свідків Єгови “новим ім’ям”, показуючи сим, що вони – “люди для Його ім’я”. Отже та кров на дверях мала б представляти, що нова угода була установлена для останка і тому вони мусять бути вірними новому імені, котре Єгова дав їм, і тому мусять далше нести вірно свідоцтво для Його ім’я.

ХТО МОЖЕ СВЯТКУВАТИ ТОЙ ПРАЗНИК

41 Жадний чоловік ані організація людей не може рішати, котрі одиниці можуть або не можуть прилюдно обходити Господню вечеру. Однак се є намісці тут звернути увагу на значіння сих річей приналежні до того ж, і тоді нехай кождий бере відвічальність за свої учинки. Без сумніву, многі одиниці беруть символ Спомину без жадного поняття о його значінню. Ми тепер жиємо в “дню Єгови”, коли порази позатипічно сповняються на світі. Обходження спомину тепер більше значить чим перед приходом Господа до храму в 1918 році. Хто тепер властиво бере участь або обходить Господню вечеру як спомин для імені Єгови, той мусить бути особисто активний у виконанні десяти позатипічних пораз на позатипічний Єгипет, т. є., організацію Сатани. Се значить, що кождий мусить брати участь у проголошенню вістки Єгови відносно сих пораз. Сі порази тепер є чинні, прямуючи до великого вершка знищення первенців Сатани в Армагедоні. Щоби бути гідним співучасником Спомину, то треба мати часть у проголошенню сих правд, як се Христос приказав. Мойсей й Арон проголосили слово Боже

єгиптянам, і наслідок сього був – порази. Мойсей був прообразом на Ісуса Христа, а Арон, котрий співтоваришив йому й промовляв за нього, представляв клясу храму, останок, котрий тепер знаходиться на землі, проголошуючи вість Божої пімсти й несучи свідоцтво про Його царство.

42 Свідки Єгови в храмі є навчені Господом Ісусом і тоді вони є післані голосити вість правди відносно сих позатипічних пораз. Отже виходить, що хто достойно бере участь в Спомині, той мусить бути в Христі, і належати до головної організації Єгови, отже мусить бути в храмі, і мусить цілковито посвятитися Богу, і бути занятим проголошенням могутого ім’я й діл Всевишнього, тому що написано є: “Все в храмі його–все говорить: Величче”. І інші можуть бути занятими в проголошенню вістки царства Божого, але се ті, що беруть участь у смерті Ісуса Христа, будуть остаточно жити з Ним. Ті, що терплять наруги які впали на Нього задля їх вірного свідчення для Єгови аж до кінця, сі будуть остаточно царювати з Ним. (2 Тимотея 2:11,12) Єгова дав Ісусові привилей й честь бути Його оправдателем коштом Його людського життя. Всі, що є з Ним в тім оправданні, мусять також умерти як жертва, як і Ісус умер, будучи вірним аж до кінця. Всі такі з головної організації становлять “один хліб і одно тіло”, і ламлення хліба й пиття чаші показує, що хто робить се, той – одно з Христом Ісусом, себто в єдності з Ним як члени Його тіла, отже знаходиться в храмі. (1 Коринтян 10:116,17) Отже такі властиво беруть символи Спомину.

43 Те питання знов звертає на головний замір Єгови, котрим є оправдання Його власного святого ім’я. Задля сієї причини Бог післав Мойсея до Єгипту; і для сієї причини Він післав Ісуса в світ. Всі інші річі є випадкові до оправдання Єгового ім’я. “День Єгови”, котрий розпочався в 1914 році, зазначив час, коли Ісус Христос був посаджений на Його престолі й післаний царювати. В 1918 році, або три роки і пів опісля, розпочався суд, і тоді наступило позатипічне сповнення пораз на Єгипет, котрі то порази закінчаться в Армагедоні із знищенням первенців. Отже се ті, що є в Христі як члени Його царської родини, котрі перейдуть Армагедон, і вони перейдуть на підставі їх вірності, перебуваючи в Христі, і будучи послухними Його приказам; і значить, що вони мусять виконувати службу і нести свідоцтво перед володарів і перед людей відносно царства й голосити пімсту нашого Бога. Коли се проголошення скінчиться, тоді прийде виконання остаточної порази в Армагедоні.

44 Отже сі Писання здається ясно показують, що єгипецькі первенці представляють видиму часть організації Сатани, котра буде знищена в Армагедоні, і що невидима часть його організації, включаючи самого Сатану, наступить скоро потім, коли то Сатана буде кинутий в пропасть знищення. – Одкриття 19:19–21; 20:1–3

ПЕРЕСІЯННЯ

45 В часі, коли Ісус їв останну пасху і установив

спомин своєї смерті яко спомин для йм'я Єгови, тоді прийшла рішача година Його кар'єри, яко чоловіка Ісуса, і Він знав, що Він мусить умерти в той день яко позатипічний агнець. Без сумніву Сатана також знав, що Ісус буде вбитий того дня, і, позаяк він постарався розп'яти Його, Сатана заключив, що він доказав свою сторону визову проти святого йм'я Єгови. Він знав, що він успів відвернути Юду від Бога. Можливо він думав, що він бачив певну слабкість відкрити в Петрі, і если йому буде дозволено, він зможе відвернути й Петра; отже він визвав Господа, щоби дозволити йому дати Петрові спеціальну пробу. “Рече Господь: Симоне, Симоно, ось Сатана жадав собі вас, щоб просівати як пшеницю; я ж молився за тебе, щоб не поменшала віра

твоя, і ти колись, навернувшись, утверди братів твоїх”. (Луки 22:31,32) Ось так Господь запевняючими словами показав, що Петро перейде через пробу успішно, щоби він опісля міг бути скріпленням для його братів. Се попирає заключення, що Сатана зробить розпучливе старання, щоби повалити кожного, хто достойно бере участь у Спомині. Нехай же кождий такий має абсолютну й цілковиту віру в Бога Єгову і Ісуса Христа і останеться сильний й непорушимий, без взгляду на всяку опозицію, і нехай даліше голосить про йм'я Бога Єгови вірно аж до кінця. Чинячи се, вони можуть бути певні цілковитого визволення у вічне царство нашого Господа й Спасителя Ісуса Христа і бути навіки в ласці слугою Всевишнього.

ПЛАТА РОБІТНИКА

(Переложено з англійської “Вартової Башти” з 1-го грудня, 1933 року)

“Як же настав вечір, рече пан виноградника доморядникові своєму: Поклич робітників, та роздай їм нагороду, почавши від останніх аж до первих”. – Маттея 20:8

ЧАСТЬ 2

ЄГОВА, властитель виноградника, не глядить на лице людське, ані не показує односторонності. Бог признає лише ту вірність, що виходить і доказана через несамолюбну посвяту до Бога і Його царства. Сей факт, що хтось мав до чинення з людьми Божими через довгі літа, не є жадним доказом, що він є в більшій ласці Бога чим той, що пізнав Господа лише короткий час. Приповідь о динарию є чудовою ілюстрацією тієї правди. У попереднім артикулі *Вартової Башти* є показано, що робітники були покликані на поле служби протягом дванадцять років, закінчення котрого то періоду прийшло в 1931 році, і по тім Господь показав своїм людям, що Він дав їм нове ім'я, котре Його власні уста виповіли, і котре то ім'я є *свідки Єгови*.

2 Той виноградар або властитель виноградника не сказав своєму слугі, щоб він покликав “вибраних старших” або урядників або визначних одиниць в Його земній організації, щоби їх похвалити і тоді заплатити їм найперше, щоби інші побачили, яке добро вони виконали й скільки вони заслужили. Противно, Він сказав: “Поклич (всіх) робітників, та роздай їм нагороду, почавши від останніх аж до первих”. Ось так показано словами приповіді, як і через факти, що декотрі робітники працювали у винограднику лише одну годину, т. є., від одинадцятої години до дванадцятої, що сходиться із роботою служби від 1930–1931 року. Сі, що вступили до служби при кінці, мали отримати плату найперше. Чи сим була показана односторонність або не однакове трактування робітників? Ні, жадним чином. Всі в службі, без взгляду на час або яку роботу вони робили, вони не принесли жадної користі для Єгови. Думаючи що всі зробили що могли, вони повинні на правду й властиво сказати: “Слуги ми

нікчемні; бо, що повинні зробити, зробили”. (Луки 17: 10) Всі ті, що були взяті до служби Єгови і післані в Його виноградник, сі мали найбільший привилей і ласку, яку коли може мати чоловік на землі. Если би ті, що були найдовше в службі, отримали плату найперше, то се могло спричинити, що вони могли думати про себе висше чим повинні. Винагородження останнім найперше показує, що Господь не робить жадної різниці між робітниками, але що всі мусять бути одно, з'єднані для одної гармонійної справи. Наприклад, Господь не позволив би жадному чоловіку сказати так: “Я був старшим в сім зборі через тридцять років, і тому мені належить більше взгляднення чим тобі, бо ти прийшов до правди недавно; і тому я повинен отримати більше пошани. Довга й вірна служба Господеві подобається Йому і Він не мине її мимо, не звернувши уваги; однак се не значить, що Господь трактуватиме того слугу лучше. “Хто бо тебе одрізняє? Що ж маєш, чого не прийняв (од Бога)? А коли прийняв, то чого величаєшся, мов би не прийнявши?” (1 Коринтян 4:7) Всякий, що отримав щось, то се він отримав із ласки Божої. Если би спеціальна ласка або пошана була дана декотрим членам одного тіла, то се не прямувало б до єдності. Ті, що прийшли пізнійше до пізнання правди і привилей в службі, не потребують бути останніми при всіх річах. Головна річ є, що вони мали показати правдиву любов і оцінення того, що Бог дав їм, і мали бути ревні й вірні до тих даних їм привилей. Головна ціль у проповідуванні євангелії була, щоби привести всіх до єдності в Христі; як про се каже апостол: “І Він настановив інших апостолами, а інших пророками, а інших благовістниками, а інших пастирями та учителями, на звершення святих, на діло служення, на збудовання тіла

Христового, доки дійдемо всі до з'єднання віри і познання Сина Божого, до чоловіка звершеного, до міри зросту сповнення Христового". (Ефесян 4:11–13) Коли ж до такої єдності дійдеться, тоді уже не може один отримати більше чим другий. Се, що Господь дав плату останнім найперше, дало нагоду першим робітникам побачити, що доморядник виплатив тим, що прийшли до служби нарешті. Если би перші були отримали плату найперше, то вони були б відвернулися, тому що вони були б уважали себе за дуже важких і не зважали б на заплату останніх. Єгова не тримає в тайні нічого від старших одиниць в службі відносно того, що Він ділає для тих, що увійшли до служби найпізнійше. Се є об'явлено в доброті Єгови, яку Він показав Естері й Руті. Мардохей й Наомі бажали, щоби Естер і Рут прийняли їх приналежність, і се є правдивий дух всіх тих, що люблять Бога й братів. При сій нагоді інтересним є згадати, що артикули відносно Мардохея й Естери закінчилися десь в тім самім часі, коли резолюція про нове ім'я була прийнята на повисше згаданих конвенції.

З Єгова приказав доморядникові зачати виплачувати найперше тим, що прийшли до служби пізнійше, і так аж перший отримає свого динария. Ніхто з робітників у винограднику не міг отримати більше чим динария, тому що така плата була обіцяна першим робітникам, і напевно вони не мали права домогатися о більше. Если властителеві вподобалось заплатити ту саму суму, без взгляду як довго вони були в праці, то се була Його власна справа. Ніхто правильно не міг домогатися більшої чести, чи лучшої позиції або лучшого трактовання. Се правда, що апостол радить церкві "знайти тих, що которі працюють між вами, і старшинують над вами в Господі, і навчають вас, і поважайте їх вельми високо в любові за діло їх". (1 Солунян 5:12,13) Але се є привилей один до другого, і се не перечить правові Властителя виноградника. Ті, що займають передні становиська в службі організації Єгови не мають права домогатися чогось лучшого для себе. Бог установає членів в тілі після своєї впадоби, і ті, що посідають властивого духа, радісно приймуть все те, що їм дано. Се правда, що є написано: "Як зоря бо від зорі відрізняється славою. Так і воскресення мертвих". (1 Коринтян 15:41,42) Се може значить, що Єгова дасть декотрим членам воскресшого тіла Христового позицію більшої чести й слави чим іншим; але се немає нічого до чинення з правилом приповісті, тому що в приповіді плата буде дана робітникам під час, коли вони є ще на землі. Се, що апостол відноситься до зір і до їх слави, то се головню відноситься до часу, коли вірні будуть забрані до неба. Виплачення робітникам приносить дійсну пробу на всіх тих, що працюють у винограднику.

4 Останні післані до виноградника працювали найкоротший час, і властитель не сказав їм, яку плату Він дасть їм, лише "що буде право, одержете". "І прийшовши ті, що коло одинадцятої години,

взяли по денарию". (Маттея 20:9) Сі пізні робітники не заробили тієї суми і в дійсності їм не належалося так багато; отже се із доброти властителя, що вони отримали сю повну суму денария. Сей вираз доброти не був переступом справедливості, отже ніхто не міг властиво закинути, що той чоловік доморядник помилився. Він згодився заплатити, що було право, і та плата показує, що він все зробив по справедливості і ніхто не мав права бути незадоволеним.

ПРОБА

5 Яку головну пробу мусить кожний переходити, хто є покликаний до царства? У відповідь Писання відповідає: Любов до Бога Єгови се перша річ, а друге – се любов до членів Його дому, "Учителю котора заповідь велика в законі? Ісус же рече йому: Люби Господа Бога твого всім серцем твоїм, і всею душею твоею, і всею думкою твоею. Се перва й велика заповідь. Друга ж подібна їй: Люби ближнього твого, як себе самого". – Матея 22:30,40

6 Любов се цілковите несамолюбне служення сотворіння великому Сотворителеві, Богу Єгови. Хто любить Бога той радісно виконує Його заповіді і не глядить за честю, але глядить за нагодою, щоби доказати свою невинність і повну посвяту до Бога і сим чином мати участь в оправданні Єгового ім'я. Любов до брата або до ближнього як себе самого значить, не мати самолюбного бажання дістати більшу честь чим надана його братові. Усі, що є в лінії до царства, і котрі дійсно люблять Бога, мають лише один напрям, а се мати часть в оправданні ім'я Єгови і в Його славі. Если се правда, то що можна більше бажати чим се, щоби Єгова сказав до нього: "Тому, що ви служили мені і моему царстві несамолюбно, для того я наділяю вас честю носити моє ім'я яко мої свідки" Де любов є дійсною мотивом в службі, то там не може бути бажання мати більші речі чим хтось інший. Всі приходять до стану єдності в Христі Ісусі, і кожний мусить мати духа Христового, інакше він не може належати до тіла Христового. (Римлян 8:9) "Бо любов Христова вимагає від нас". (2 Коринтян 5:14) Се й но любов подібна до Христової, що вяже нас разом яко членів тіла Христового, і дає нам одну найважнішу думку, щоби виконати волю Божу, щоби пошанувати Його ім'я і мати часть в оправданні того ж. Хто ж шукає більшої слави для себе, не може мати такої любови до Бога і Його братів в Христі.

7 Ті, що були довго в службі, побачивши, що декотрі пізнійше увійшли, і котрі були представлені через Естер і Рут, радувалися пізнати, що їх молодші браття мають рівну часть з ними надану Його людям Єговою в несенні Його ім'я. Сі факти в сповненні пророчої приповіді показують, що в 1931 році, при закінченні дванадцятої години, коли то Єгова повідомив своїх людей, що Він надав їм нове ім'я, котре його власні уста виповіли, т. є., свідки Єгови, тоді всі, що мали любов Христову, радувалися, що ті, що прийшли пізнійше до праці, мають рівну честь із тими, що були довго в службі. Пома-

занники, котрі доказують їх невинність взглядом Бога, будуть мати сю честь, і ніхто інший.

8 Доброта, яку показав доморядник робітникам, висвітила самолюбних, показуючи їх у правдивім світлі: “І прийшовши ж перші, думали, що більше візьмуть, та взяли й вони по денарию”. (Матея 20: 10) Ті останні, що мали отримати плату, працювали дванадцять годин у винограднику. Вони побачили, скільки доморядник заплатив тим, що працювали лише одну годину, і для того самолюбні зачали будувати надію, що вони отримають більше; для того є написано: “Прийшовши ж перші, думали, що більше візьмуть” чим по денарию. Вони спостерегли добродушність доморядника у виплаченню сим останнім, що прийшли до виноградника, і будучи самолюбними і відчуючи їх власну важність, вони сказали до себе: Спевністю ми отримаємо більше чим ті. Если б вони були кормилися поживою, о яку Господь постарався перед днем виплати, і если б вони були оціняли ту поживу, вони не були б надіялись на більшу плату. Від 15 травня 1931 року, аж до часу прийняття повисше згаданої резолюції відносно нового ім’я, *Вартова Башта* помістила пояснення книжки Естери, через що Господь відкрив своїм людям, що Естер представляла тих, що прийшли пізніше до роботи, і що Мардохей представляв тих старших робітників, і що Мардохей показав властивого духа, тому що він радісно помагав Естері; і остаточно Мардохей і Естер кляса були злучені в одну і повну єдність, будучи співучасниками тих самих благословенств і відвічальностей “вірному й розумного слуги”. Факти показують, що від тоді декотрі із самолюбних “вибраних старших” не годилися із поясненням книжки Естери, але дальше уперто пристусовували її в їх самолюбний спосіб і в оправданню самих себе.

9 Ті, що люблять Бога і народилися з Його організації, оціняють факт, що Єгова навчає своїх, і що се Він робить через свого любого сина, Ісуса Христа. Господь звернув увагу своїх людей на їх спорідність до Нього і розпорядив, що вони прийняли резолюцію відносно нового ім’я, на 26 липня, 1931 року. Від того часу всі, що були в лінії до царства у кожній частині світа, довідалися о новім імені, і їм також було представлено нове ім’я до прийняття, і зробивши се правдиво й щиро, означувало, що і вони разом з іншими мали привилей статися “людьми для Його імені”, і бути ужитими яко свідки Єгови на землі. Таку то плату дано всім робітникам. Жадне сотворіння не може отримати більшої плати або чести чим прийняти се ім’я Єгови, яке Він дав їм. Уся кляса царства була учасником цієї честі. Питання тепер є, не як довго ти працював у винограднику Єгови, але чи ти був вірний і є ще вірний в Його службі, і чи ти виконуєш службу із твоєї самолюбної посвяти до Нього? Если так, тоді тобі представлено нове ім’я, котре є заплатою і котре ти маєш привилей прийняти і уживати його, Ті, що приймають заплату в добрім дусі становлять всі єдність і всі разом радісно, становлять “вірному і

розумного слугу” клясу. Ісус сказав до тих, що побілять організацію Сатани й стануть по стороні Єгови і цілковито й несамолюбно посвящать себе Єгови: ‘Я дам тобі білий камінь, а на сьому камені написане нове ім’я, котрого жадний чоловік не знає лише той, хто прийняв його’. (Одкриття 2:17) Аргументи з Писання попирають резолюцію в часі прийняття її і звертають увагу на факт, що той “білий камінь” не є даний одиницям, але даний “вірному й розумному слугі” яко клясі колективно, і що се є пам’яткою признання Єгови і відзначення тієї кляси, як Його урядових представителів на землі. (*Вартова Башта*, 1931 рік, сторона 294, англійського видання) Єгова шанує свого слугу клясу, наділяючи його новим ім’ям. Жадна одиниця не була відрізнена ані не дано їй лучшего місця, але весь останок становить слугу, себто свідків Єгови, щоби проголосити Його ім’я на землі. Се, як задовго ті перші робітники служили, не було дотикаючою справою, але як за вірні вони були в інтересах царства, було найважливішою точкою. Сієї то точки перші робітники здається не доглянули.

10 Тут самолюбні мали нагоду нарікати, і вони скористали із неї. “І взявши вони (лише то, що їм належало а не більше) нарікали на господаря”. (Маттея 20:11) Декотрі одиниці в організації Божій через кілька минулих років занимали уряд “вибраних старших” у зборах посвячених і ділали наче знаряд для передання голосу і як “загальні управителі” зборових справ, і се спричинило, що вони зачали думати про себе високо, і вірувати, що вони є конечні в організації Господній. Тоді Господь звернув увагу своїх людей на Писання відносно вибирання людей до “уряду” старших. (Гляди *Вартову Башту*, 1 травня, 1932 рік) Се було лише короткий час по прийняттю нового ім’я. Тоді те питання про старших було обговорене і розбите між братами, аж *Вартова Башта* з листопада, 1932 року, вияснила з ласки Божої, що вибирання урядників на старших і дияконів не було уповажене святым Писанням; і що прийшов час для всіх бути з’єднаними в Христі, і що було представлено через двадцять чотири старці, і що тепер нема різниці між членами “вірному і розумного слуги” кляси. (Одкриття 4:4; Ефесян 4:11–15) Писання відкривають, що всі, що є в храмі, отже в єдності в Христі, є старшими в дійсности а не старшими через головвання людей. Се, що вони дійшли до звершення в Христі, привело їх до такого стану серця (старших). Коли сі правди були висвічені, тоді вийшла кляса людей і їх послідователі, котрі вважали, що вони отримували меншу плату за їх заслужену службу. Нове ім’я, свідки Єгови, поставило їх на рівній мірі, і роботу кожного уважається за однакову; і се показалося незадовольним для самоповажних. Сі самолюбні одиниці бажали титулів і урядів і спеціального признання, а не отримавши сього, вони миркали і нарікали, і їх нарікання були проти Єгови.

11 Сі миркачі кажуть, що вони нарікають на ді-

яльність Товариства і на одиниць котрі є звязані безпосередно з роботою його. Але їх нарікання є проти Бога. Сі миркачі ніколи не були ревні у даванні свідоцтва Господа в Його назначений спосіб. Вони думали що йти від дому до дому з вісткою царства то се другорядна річ, а радше бажали бути знарядом для передання голосу і возвеличування перед людьми своїх чеснот і щоби “виробити характер”. Співністю вони називають себе свідками Єгови, тому що вони є бесідниками. Але їх нарікання показують, що вони зазидують молодшим братам, що вони мають активну часть в роботі свідоцтва і отримують ті самі ласки від Господа як і старші отримали. Від 1931 року сі самолюбні одиниці об’явили себе від часу до часу, що вони нарікають на Товариство і його роботу. Єсли Єгова має організацію на землі, котру Він уживає, тоді та організація є Його слугою, і той слуга є відвічальний свому Господеві. Всякого часу можна бути певним, єсли слуга не виконує служби після волі Божої, тоді невірний буде осунений на бік, щоби інші могли виконувати волю Божу. Товариство, із ласки Господньої, виконує свідоцтво для імени Єгови після приказів Його. (Ісаї 61:1,2; Маттея 24:14) Єсли ж Товариство виконує роботу після волі Божої, тоді ті миркачі нарікають проти Бога; як се приповідь показує: “Вони нарікали на господаря”. Так і Мойсей сказав: “Чув Господь наріканнє ваше на його. Бо що ми таке? Не на нас нарікаєте а на Господа”. – 2 Мойсея 16:8

12 Фарисеї любили проповідувати своїми устами, і тому ставали на прилюднім місці, щоби їх бачили і шанували люди; і Ісус сказав їм, що “митники та блудниці попередять вас у царство Боже”. (Маттея 21:31) Ніхто не може ошукати Господа. Фарисеї нарікали проти Ісуса, тому що Він вибрав і уживав кількох покірних одиниць, так як декотрі “вибрані старші” нарікають проти Бога за те, що Він показав свою ласку до останка, котрі є вірні у проповідуванню євангелії царства. (Луки 5:30) Нарікати проти роботи, яку Єгова виконує, значить нарікати проти самого Єгови. “Ані нарікаймо, яко ж деякі з них нарікали, та н погинули від убителя”. (1 Коринтян 10:10) Бог відвертає миркачів від себе і відкидає їх геть. “Потім відріклися землі благословенної, не повірили слову його; нарікали в шатрах своїх, на голос Господа не зважали. Тоді, піднявши руку свою, поклявся, що трупом положить їх в пустині”. (Псалма 106:24–26) Ті, що є покликані до служби Єгови, повинні виконувати річи, які їх руки знайдуть до виконання, і то без нарікання. “Усе робіть без нарікання і розбирання, щоб ви були безвинними і чистими, дітьми Божими непорочними серед лукавого і розворотного роду, що між ними ви сияєте як світила в сьвітлі, держачи (перед ними) слово життя, на похвалу мені в день Христів, що не дурно ходив я, ані дурно працював”. (Филипян 2:14–16; 1 Петра 4:9,10) Ті миркачі проти Божої організації і Його роботи уперто виконують роботу після їх самолюбного способу, і в сім вони бажать мати похвалу й признання від інших людей, відносно чого є

написано: “Се миркачі, докорителі, що ходять по хотінню своєму; і уста їх говорять гордо, і поважають лиця задля користи”. – Юди 16

13 Одинокий спосіб, в який пророцтва можна зрозуміти, то се пристосувати те пророцтво до добре знаних фактів і котрі є в гармонії з ним. Бог предвидів факти які тепер існують і тому велів написати пророцтво як се воно знаходиться в приповіді. Через своє нарікання миркачі показали, що вони були самолюбні й не посідали любови Христової. “І взявши вони нарікали ...кажучи: Що сі останні одну годину робили, й зрівняв єси їх із нами, що зносили тяготу дня і спеку”. (Маттея 20:11,12) Вони могли знайти місце на нарікання задля плати даної тим, котрі робили від третьої, шостої і девятої години, і тому вони зробили сю справу як найсильніше можна нарікаючи проти трактовання робітників, що працювали одну годину у винограднику (роблячи їх рівними з собою), що працювали цілий день. Так і одиниці, котрі занимали позицію вибраних старших, коли вони більше не були поставлені до тієї позиції через голосовання інших, і будучи на рівній мірі із іншими, що прийшли до правди пізніше, вони спротивилися і знайшли місце на нарікання, тому що вони вважають, що вони були трактовані несправедливо. Вони дальше подивляють особи, а головнo себе самих задля користи. Вони вже не можуть більше висказувати свої особисті погляди; для того вони стали заклопотані, і неначе кажуть: “Ось ті, що були в праці лише короткий час, стали нам рівними, а се не по справедливому”. Вони незадоволені сим, що Бог привів усіх до рівного стану і дав усім однакову часть в оправданню свого ім’я. Через їх нарікання й миркання вони показують, що вони знаходяться поза святинею Єгови й не є навчені Ним, і тому вони ридають і скрегочуть зубами проти тих, що покійно й радісно йдуть до служби. – Луки 13:27,28

14 Дальше вони кажуть: “Ми зносили тяготу дня і спеку”, а нас поставлено в ту саму клясу з звичайними одиницями”. Вони чуються зневаженими таким трактованням і стараються оправдати себе. Вони не стоять при своїй угоді яку вони зробили виконувати за денарій на день, але вони устанавляють ціну на свою роботу після їх власних вирозумінь. Вони мірають себе після себе, і порівнюють себе між собою і в сім вони не є мудрі після правила Божественної мудрости. (2 Коринтян 10:12) Як і фарисеї, вони оціняють себе високо і тих, що належать до їх кляси, і для того вони стараються оправдати себе і сим чином зробити себе гідотою в очах Божих. – Луки 16:15

15 Доморядник, коли виплачував, завважав се нарікання, і він відповів одному із них, бо не всі із тих перших робітників нарікали, а лише декотрі з них, кажучи: “Друже, не кривджу тебе; хіба не за денарія згодився єси зо мною? (Маттея 20:13) Грецьке слово ужите тут “друже є “гетаїрос” і не містить в собі думки любови але значить “спів-товаришу”; отже переклад Мофата “мій чоловіче” є властивий.

Той доморядник сказав тим миркачам, що він не робив їм кривди і тому не було місця ані причини на їх нарікання. Доморядник не зламав своєї сторони угоди, але заплатив як раз те, що він обіцяв заплатити. Денарій означував, що всі мали однаковий привилей і честь ділитись новим ім'ям і визнавати те ім'я перед людьми. Мардохей і Естер призналися, що вони були Жидами або Юдеями, себто, що вони прославляли Єгови; так і тепер ті, що законно носять ім'я Єгови визнають, що вони є Юдеями. Возвеличення й оправдання ім'я Єгови є найважливішою річчю, яка має бути виконана через тих, що є покликані мати участь у роботі царства. Господь не обіцяв спеціального признання жадній одиниці ані більшої пошани чим тієї, що була дана своєму слугі яко в цілості. Коли всі є з'єднані в Христі, тоді жадна одиниця не є відрізнена й шанована понад інші члени.

16 Доморядник звернув увагу тому миркачеві на факт, що він, увійшовши перший до виноградника, згодився прийняти денарія як свою плату. Се піддає думку, що “нове ім'я, яко плата, була дана клясі слуги в 1919 році, хочай сей факт не був знаний останкові аж дванадцять років пізніше. Се є в гармонії з Господнім діланням з Його людьми, перше ужити їх, а опісля відкрити їм значіння для чого вони були ужиті. Тим миркачам було поставлено питання: “Хіба не за денарія згодився еси зо мною?” І відповідь на се питання мусіла бути “Так”. Єсли робітники увійшли в виноградник із чесними серцями, то вони не могли з чистим сумлінням домагатися більше чим ту плату, за котру вони згодилися. Завважте, що декотрі із тієї кляси що увійшли до роботи “вранці”, були ті, що любили співати пісню “Бажаю бути нічим”; і тепер се поставлено перед них, і вони бачуть, що вони є нічим більшим, чим один із найменших. “Вони не принесли жадної користи для Господа, і спевністю, що їм не належить нічого більшого чим іншим членам його робочої сили. Ціль як і щира надія робітників, котрі увійшли до служби у винограднику була, що вони мали отримати признання Єгови яко “робітники, що не потребують соромитися”, і се як раз те, що нове ім'я значить для тих, що тепер радісно займаються службою царства. В давніших часах браття занимали позиції ласки й чести такі, як бути бесідником або займатися “уряд” старших або який інший уряд між Божими людьми. Їм не дано сієї позиції, щоб їм дати більшу честь між людьми, але щоб церква могла дійти до зросту або єдності в Христі. (Ефесян 4:11–14) Єсли хтось має привилей служити або помагати привести церкву до тієї позиції, то він повинен покірно радуватися і вважати, що він отримав велику плату.

17 Після слів сього тексту, то здається, що миркачі наче вагалися прийняти плату представлену їм, або наче хотіли відложити її і відвернутися від неї. Тоді доморядник, промовляючи до одного із миркачів, сказав: “Візьми своє, та й іди; я ж хочу й

сьому останньому дати, що й тобі”. Доморядник сказав сьому миркачеві, що він отримає денарія і більше нічого. І Єгова не затримав від них нагороду одержати нове ім'я й уживати його властиво. Всі повинні коритися один другому, і всі коритися перед Єговою, якож написано: “Саме так, молодші, коріться старшим; усі ж, один одному корячись, смирністю підпережіться; бо “Бог гордим противиться, смирним же дає благодать”. Смирність ж під сильну руку Божу, щоб підніс вас угору свого часу”. – 1 Петра 5:5,6

18 Властива річ для всіх робітників, що були перші наняті чи опісля, упокоритися під могутню руку Божу і зробити се радісно. Нехай усі ті, що дістали нове ім'я уживають його вірно. Доморядник сказав: “Та й іди”; т. є., йди дорогою назначеною для тих, що будуть мати часть в оправданні ім'я Єгови. Властивий спосіб бути послухним Божим заповідям є доказати вірність новому імені. Се є й була воля Єгови привести всі річі в церкві до повноти зросту і єдності, і всі члени її будуть мати часть у відвічальності і привилею, який спочиває на всіх членах Його дому. Ісус молився о таку єдність і пророки Божі предсказали волю Божу відносно сього: “Просіть спокою для Єрусалиму! Нехай дасть Бог щасну долю тим, що люблять тебе! Нехай буде мир серед мурів твоїх, і супокій певний в палатах твоїх! Задля братів моїх і другів моїх скажу; мир з тобою! Ради дому Господа, Бога нашого, всякого добра тобі бажаю”. (Псальма 122:6–9) “Глянь, як добре і як любо, коли брати живуть вкупі! Як пахує миро на голові, що на бороду спадає, на бороду Аарона, що спадає на край одежі його; як роса Єрмонська, що на горби Сиона спадає; там бо післав Господь людям благословення і життя по віки”. (Псальма 133) Божя воля відносно роботи, яка має бути виконана зараз перед Армагедоном, є висказана через псальміста сими словами: “Така слава для всіх угодників його”. Псальма 149:9

19 Чи може хто сумніватися, що Єгова не має влади робити із своїми (слугами) після своєї волі? “Хіба ж не вільно мені робити, що хочу, з добром моїм?” (Маттея 20:15) Той доморядник навіть і не думав зробити щось протилежного волі свого Отця; отже він виплатив робітникам після розказу господаря. В тій самій голові Ісус показує, що Він нічого не робить, що протилежало б волі Його Отця. Се Він заявив тоді, коли мати Якова й Йоана просила Його о спеціальну ласку для її синів, і на се Ісус відповів: “Ви то чашу мою питимете, й хрещенням, яким хрещусь, хреститиметесь; тільки ж, щоб вам сидіти по правиці в мене й по лівиці в мене, се не єсть моє дати, а кому приготовлено від Отця мого”. (Маттея 20:23) Петро навчився тієї самої лекції, і неначе повторив її, коли він сказав до своїх братів: “Коли ж рівний дар дав їм Бог, як і нам, що увірували в Господа Ісуса Христа, то хто ж я такий, щоб міг заборонити Богові!” – Дії ап 11:17

20 Єгова не потребує нічиєї поради щодо сього, як Він має роздати свої дари або заплату: “Хто бо зро-

зумів ум Гослодень? Або хто порадином Йому був? Або хто наперед дав Йому, щоб Він віддав Йому? Бо з Него, і Ним, і в Него всі. Єму слава на віки. Амінь". (Римлян 11:34–36) Самолюбство стоїть проти любови, отже воно приносить шкоду або зло. Невластива мотива, порушуючи когось до чинності, се інший спосіб, котрий показує, що те сотворіння посідає лукаве або зле серце. Дальше промовляючи до миркачів Господь сказав: "Чи того твоє око лихе, що я добрий?" Бажати посідати щось кращого чим браття, значить бути самолюбним, що провадить до темряви: "Коли ж у тебе око лихе, то й все тіло твоє буде темне. Тим, коли світло, що в тобі, буде темрява, то яка велика се темрява!" (Маттея 6:23) Факти показують, що миркачі або ті, що нарікали, стали сліпими до правди сими часами. Око правдивого слуги Єгови має лише одну ціль. Око того слуги є сліпе до всіх річей окрім одної, а се до виконання волі Єгови, щоби оправдати Його ім'я. "Хто ж такий сліпий, як слуга мій, і глухий, як посел мій? Хто такий сліпий, як той, що я полюбив його, такий сліпий, як раб Господень?" (Ісаї 42:19) Згідно із сим Ісус сказав: "Світло тілу око; коли ж оце око твоє ясне буде, то й все тіло твоє світле: коли ж лихе буде, то й тіло твоє темне. Гледи ж оце, щоб світло, що в тобі, не була темрява". (Луки 11:34,35) Се доказує, що ті, що нарікали, опоганились. Миркачі мають самолюбне серце і самолюбні бажання бути шанованими більше чим другі. "Все бо, що в світі, – хотінне тіла і хотіння очей, і гордоші світові, – не з Отця а зо світа". (1 Йоана 2:16) "З середини бо, з серця чоловіка, думки лихі виходять, перелюбки, блуд, душоубство, злодійства, зажерливість, ледарство, підступ, розпутність, лихе око, хула, гордоші, дурощі: все те лихе з середини виходить, і поганить чоловіка". (Марка 7:21–23) Хто став опоганений і перебуває в таких стани, той не може належати до храму або класи святині.

21 Тепер факти показують, що від коли нове ім'я стало знане, що є заплаатою робітників, то по зборах занимали позиції одиниці знані як "вибрані старші", і котрі від того часу стали миркати і нарікати проти Господньої роботи на землі, упираючись на тім, що вони є відставлені на бік і не мають такої чести, яку вони поперед мали. Їх нарікання і миркання є в дійсності проти Бога Єгови. Сі самолюбні нарікають на Господа, на Його спосіб ділання із ними, і не уживають сього нового ім'я після Його волі; і факти показують, що вони не уживають його після Його волі. Вони вперто хотять виконувати роботу у свій власний самолюбний спосіб і не хотять признати і згодитися з інструкціями, які приходять через Господню організацію. Про таких то миркачів і докорителів є написано: "Се миркачі, докорителі, що ходять по хотінню своєму; і уста їх говорять гордо, і поважають лица задля користи. Ви ж, любі, згадуйте слова, проречені від апостолів Господа нашого Ісуса Христа; бо вони казали вам, що останнього часу будуть ругателі, що ходять по

хотінню свого безбожжя. Се ті, що відлучаються (від єдності віри), тілесні, що не мають Духа". – Юди 16–19

22 Се самолюбство або брак любови, що спонукує сих миркачів нарікати, і маючи лихе око, се самолюбство стримує миркачів в їх дорозі до царства. Ісус приписав лікарство для таких, коли Він сказав: "Коли ж око твоє праве блазнить тебе, вирви його, й кинь од себе; бо більша користь тобі, щоб один із членів твоїх згинув, а не все тіло вкинуто в пекло". (Маттея 5:29) Єсли вони не відложать самолюбства й не уживуть лікарства, яке Господь приписав, то се їх певно запровадить до погібелі.

23 Єгова матиме клясу святині цілковито чисту й вільну від самолюбної амбіції. Очищення святині включає осунення з неї всіх тих, що самолюбно бажать мати позицію чести, яко "вибрані старші" і іншу позицію, щоби сияти між людьми. Факти показують, що таке очищення, або відділення було доконане через прийняття резолюції Про "нове ім'я". Ті, що відділилися від Божої організації, дальше нарікають і плачуть і скрегочуть своїми зубами проти тих, що осталися вірними й правдивими Єгови. – Маттея 25:30

24 "Доброта" Єгови згадана у приповіді відкрила на верх лихих миркачів, котрих Він найперше наняв. Він був добрий до тих останніх, що не мали часу працювати цілий день, і Він був добрий і до тих, що мали нагоду працювати в Його винограднику цілий день. Єгова не робить різниці між людьми, котрі звивають на ім'я Його в щирості й по правді. (Римлян 10:12,13) Дороги Єгови є все праві, але самолюбні не можуть бачити, що Його дороги все рівні. Тугоші Жида були подібні до самолюбних і тугошіх одиниць в теперішнім часі, про котрих є написано: "Та й ще сміє дом Ізраїля говорити: Не по правді чинить Господь! Чи справді ж бо мої путі несправедливі? Чи ж то не ваші дороги несправедні? (Езекіїля 18:29) Такі миркачі відкрили свою глупоту, і се провадить до їх упадку: "Безумність чоловіка скривляє дорогу його, та ще й на Господа він серцем нарікає". – Приповіді 19:3

25 В сих часах можна завважати, що ті, що недавно пізнали Єгову й Його заміри, указують більше ревности для царства і більше бажання угодити Єгови чим ті, що мали більше досвідчення в службі Господній. Се як раз те, що показують слова в приповіді: "Так будуть останні перві, а перві останні; багато бо званих, мало ж вибраних". – Маттея 20:16

26 Ті останні покликані до царства, і котрі ввійшли в службу в винограднику, радісно займають свої місця в послушенстві до приказів Господніх, і про сих говориться яко останні будуть перві. Ся позиція не надимає їх, і вони оціняють доброту й любов нашого Бога за се, що Він дав їм нагоду доказати їх невинність до Нього і що вони мають часть в оправданню Його ім'я. Вони мали чекати лише короткий час на їх плату, тому що вони були лише короткий часу у винограднику. Вони показа

ли своє онінення Божої доброти через радісне й безперестанне співання про Його чесноти.

27 Єгова буде мати чисту й вірну клясу святині, щоб вона приносила овочі царства Його в сій годині великої неволі і в часі перед Армагедоном. Се, що Він дав своїм людям нове ім'я і звернув їх увагу на се, було средством для розділення й витривалості самолюбних, щоби вірні могли об'явитися. Многі були покликані до царства, але мало було вибраних, і сі вибрані мусять доказати їх вірність в несамолюбній службі Єгови в проповідуванні Його ім'я, если вони хотять остаточно увійти у славу царства. Робота у винограднику не скінчилась тому, що приповідь сповнилась. Протинно, ті що радісно прийняли нове ім'я, мають много до вико-

нання, і се вони виконують з радістю в серцю. Доброта Єгови є дальше об'явлена до Його людей показуючи їм значіння сієї пророчої приповіді; і для сих вірних вирозуміння сієї приповіді є потіхою й заохоченням, тому що се помагає їм побачити яснійше, що если вони затримають їх невинність до Бога Єгови і остаточно будуть співучасником з Ісусом Христом в Його царстві, то вони мусять бути вірні й правдиві в несенню овочів Єгови в честь Його імени. Ті, що властиво уживають денарія, котрим є нове ім'я, і роблять се вірно й без нарікання, будуть дальше перебувати на горі Сион із Ісусом Христом і будуть співати в честь Всевишнього в часі битви Армагедону і під час, коли ім'я Всемогучого Бога буде оправдане.

ПРИБІЖИЩЕ

(Переложено з англійської “Вартової Башти” з 15-го грудня, 1933 року)

“Люблю тебе, Господи, сило моя! Господь скеля моя, і избавленне моє; мій Бог, моє прибіжище, на него вповатиму. Він щит мій і ріг мого спасення, башта моя висока. Покличу Господа, котрому належить ся слава, і від ворогів моїх спасуся. – Псальма 18:1–3.

ЄГОВА постарався о прибіжище для тих, що люблять Його, але для нікого іншого. Сі “останні дні” є повні напруження й тягару і великої небезпеки, тому що (світ прийшов) до найвисшого вершка. Ворог всіма силами старається спричинити знищення тих, що служать Богу. Радше чим бачити, щоби людство служило Єгови то Сатана волів знищити весь рід людський. Його гнів головнo є звернений проти свідків Єгови, тому що вони несуть свідоцтво правди людям в послуженстві до Божих заповідей.

2 Майже весь нарід ізраїльський відвернувся від Бога, тому що ті люди не любили Бога; і для того той нарід потерпів знищення. “Християнство” є проти Бога Єгови, тому що воно не любить Його: і воно також буде знищене. Лише правдиві Юдеї можуть тепер співати щиро слова вісімнадцятої Псальми. Сі співаки в духовім Ізраїлі знають, що ім'я Єгови є сильною вежою прибіжища для них, у котре вони втікають і є безпечні. В сих остатніх днях ми прийшли до оцінення слів, що “скільки бо перше написано, нам науку написано, щоб через терпіння та утішення з писання мали надію”. (Римлян 15:4) Давно тому Єгова замірив, що пророцтва мали бути написані для потіхи і надії Його останніх людей, і тепер Він дає вірним вирозуміння сих пророцтв; і ті, що розуміють і слухають Його, ті взяли мудрий шлях. Одну річ, яку вірні будуть робити, а се любитимуть Єгову.

ЗАПОВІДЬ

з Велика заповідь, і найперша й найважнійша є, що сотворіння мусить любити Бога Єгову. Се питання було поставлене Ісусові: “Учителю, котора

заповідь велика в законі?” Ісусова відповідь доказує, що одна найперша заповідь є: “Люби Господа Бога твого всім серцем твоїм, і всею душею твоєю, і всею думкою твоєю. Се перва й велика заповідь. Друга же подібна їй: Люби ближнього твого, як себе самого. На сих двох заповідях увесь закон і пророки стоять”. (Маттея 22:36–40) Сю заповідь Єгова зробив найважнійшою, і проти сієї заповіді Єгови Сатана зробив свій злий визов. Коли Бог випровадив Ізраїля із Єгипту Він дав сю заповідь своїм людям, що вони мусять любити Його, если вони бажають жити, і тоді додав: “Не будете ходити за богами іншими, і будете сповняти пильно заповіді Господа Бога вашого”. (5 Мойсея 6:5–17) Друга по сій великій заповіді Ісус сказав: “Люби ближнього твого, як себе самого”; ні більше ні менше. Увесь закон і всі пророки спочивають на сих двох заповідях, тому що не сповнити сих двох, сповнення всіх інших є безвартісне.

4 Дуже часто уживається така фраза: “Ми мусимо любити Бога найвисше”. Такий вираз не згаджується з Писанням задля того, що любов сотворіння до Єгови не має кваліфікації ані обмеження. Любов значить несамолюбне й цілковите посвячення Богу Єгови без винятково й без компромісу. Любов не може бути поділена, т. є., часть дати Єгови а часть сотворінню. Если в чийсь дорозі до любови Бога стоїть або перешкаджає він самий, тоді він мусить відложити себе на бік. Если в чийсь дорозі до повної посвяти Єгови стоїть його сусід або яке інше сотворіння, тоді те сотворіння мусить бути відложено на бік. Ніхто не може угодити Богові, хто позволить любові до жінки, чоловіка, ро-

(Продовження на сторони 50)